Quelle: https://manuscripta.at/?ID=6719
Copyright: CC BY 4.0 <img
src="https://manuscripta.at/styles/icon_cc_by.png">

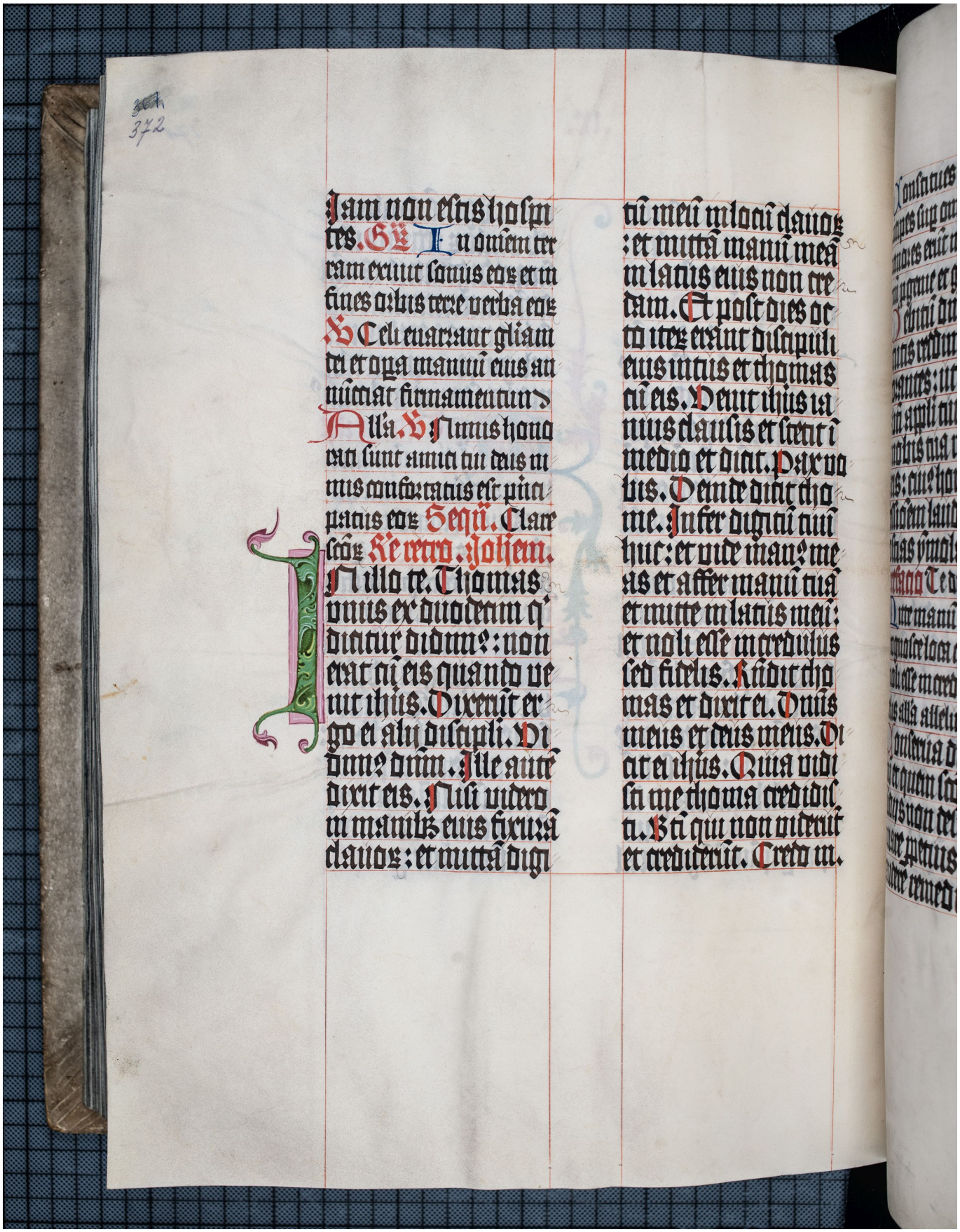

372

Jam non eris hospi
tes. Gē In omnem ter
ram exiuit sonus eor et in
fines orbis terre verba eor
℣ Celi enarrant gliam
dei et opa manuū eius an
nuntiat firmamentum
Alla. ℣ Nunus hono
rum sunt anima tua deus in
mis confortatus est prin
cipatus eor Seqū. Clare
scōr Kē ūtro. Johem.
In illo te. Thomas
unus ex duodecim q̄
dicitur didym: non
erat cū eis quando ve
nit ihūs. Dixerūt er
go ei alii discipli. Vi
dimus dōm. Ille autē
dixit eis. Nisi videro
in manibus eius figura
clauos: et mittā digi
tū meū in loci clauor
: et mittā manū meā
in latus eius non cre
dam. Et post dies oc
to iterū erant discipuli
eius intus et thomas
cū eis. Venit ihūs ia
nuis clausis et stetit i
medio et dixit. Pax vo
bis. Deinde dicit tho
me. Infer digitū tuū
huc: et vide manus me
as et affer manū tuā
et mitte in latus meū:
et noli esse incredulus
sed fidelis. Rūdit tho
mas et dixit ei. Dnūs
meus et deus meus. Di
cit ei ihūs. Quia vidi
sti me thoma credidi
sti. Bti qui non viderūt
et crediderūt. Credo in.